

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesiskās noteiktības principa pārkāpums.

— Prasītājs esot norādījis, ka tas ir mazs uzņēmums, jo tas bez savas vainas esot kļūdinājis attiecībā uz pareizu sabiedrību lieluma iedalījumu. Atbilstoši informācijai rubrikā "Atlīdzības" REACH valsts izziņu biroja mājas lapā uzņēmuma lielums tiek noteikts valsts likumā par saimnieciskās darbības brīvību. Atbilstoši šim likumam, noskaidrojot uzņēmuma lielumu, nav jāvadās pēc tā līdzdalības struktūras, bet gan noteicošs ir nodarbināto darbinieku skaits un gada neto apgrozījums, un šīs ziņas prasītājs esot ņēmis vērā. Pienākums, nosakot uzņēmuma lielumu, ievērot Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumu 2003/361/EK neesot atbilstoši paziņots attiecīgajai personai. Turklāt ECHA neesot informējusi uzņēmumus par administratīvo atlīdzību lielumu, kas draud nepareizas uzņēmuma lieluma kvalifikācijas gadījumā, un tādējādi esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana.

— Atbildētāja esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, lēmumā MB/D/29/2010 nosakot pārāk lielas atlīdzību likmes, un sev piešķīrusi pārāk plašu kompetenci iekasēt atlīdzību, atļaujot piemērot vairākas atlīdzības iekasēšanas tiesiskās iespējas, kā arī neparedzot iespēju nemaksāt atlīdzību. Ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu nevarot pamatot šo kompetenci. Administratīvās atlīdzības iekasēšanai faktiski nav tāds mērķis, kāds minēts Regulas Nr. 340/2008 preambulas otrajā apsvērumā (ECHA pakalpojumu izmaksu segšana), un tā neatbilst atbildētājas ieguldītajam darbam, bet gan ir prasītājam nepamatoti uzlikts naudas sods.

Prasība, kas celta 2012. gada 21. decembrī — Nissan Jidosha/ITSB ("CVTC")

(Lieta T-572/12)

(2013/C 79/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nissan Jidosha KK (Yokohama-shi, Japāna) (pārstāvji — B. Brandreth, Barrister un D. Caiadas Arcas, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITS B Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 6. septembra lēmumu lietā R 2469/2011-1;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt procesā Apelāciju padomē un tiesvedībā Vispārējā tiesā prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "CVTC" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 12. klasē

Pārbaudītāja lēmums: daļēji noraidīt pieteikumu par Kopienas preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 50. panta pārkāpums

Prasība, kas celta 2012. gada 27. decembrī — NIOC u.c./Padome

(Lieta T-577/12)

(2013/C 79/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) (Singapūra, Singapūra), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs) (Londona, Apvienotā Karaliste), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO) (Teherāna, Irāna), Karoon Oil & Gas Production Co. (Ahwaz, Irāna), Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC) (Teherāna), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO) (Teherāna), National Iranian Drilling Co. (NIDC) (Ahwaz), South Zagros Oil & Gas Production Co. (Shiraz, Irāna), Maroun Oil & Gas Co. (Ahwaz), Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC) (Khouzestan, Irāna), Gachsaran Oil & Gas Co. (Ahmad, Irāna), Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC) (Omidieh, Irāna), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC) (Khoramshar, Irāna), West Oil & Gas Production Co. (Kermanshah, Irāna), East Oil & Gas Production Co. (EOGPC) (Mashhad, Irāna), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) (Teherāna); Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (Boushehr, Irāna) un Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teherāna) (pārstāvis — J.-M. Thouvenin, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 15. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 945/2012, ciktāl tā skar prasītājas;

— atcelt Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmumu 2012/635/KĀDP, ciktāl tas skar prasītājas;

— atzīt, ka Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 nav tām piemērojama;

— atzīt, ka Lēmums 2012/635/KĀDP nav tām piemērojams;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots nepietiekams pamatojums, pārkāpjot LESD 296. pantu, ciktāl Īstenošanas regulā, ar kuru prasītājas tiek iekļautas sodāmo vienību sarakstā, neesot skaidri norādīts tās pieņemšanas juridiskais pamats.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots juridiskā pamata trūkums, tā kā juridiskais pamats Īstenošanas regulai Nr. 945/2012 ⁽¹⁾ esot Regula Nr. 267/2012 ⁽²⁾, kura esot jāatzīst par nepiemērojamu prasītājām, jo, pirmkārt, tā esot pieņemta, pārkāpjot LESD 296. pantu un 215. pantu, un, otrkārt, ar tās 23. panta 2. punkta d) apakšpunktu, kas esot juridiskais pamats prasītāju iekļaušanai Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma sarakstā, tiek pārkāpti Līgumi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta.
- 3) Ar trešo, ceturto, piekto un sesto pamatu, ar ko tiek pamatota prasītāju iekļaušanas Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma un Lēmuma 2012/635/KĀDP ⁽³⁾ pielikuma sarakstā spēkā neesamība, tiek apgalvota i) kļūda tiesību piemērošanā, ii) faktu kļūda, iii) ka šī iekļaušana aizskar tiesības uz aizstāvību, tiesības uz labu pārvaldību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī iv) ka šī iekļaušana esot pretrunā samērīguma principam.
- 4) Septītais pamats ir par to, ka prasītājām neesot piemērojams Lēmuma 2012/635/KĀDP 1. panta 8) punkts, kas esot juridiskais pamats to vienību sarakstā, uz kurām

attiecas ierobežojoši pasākumi, tādēļ, ka šī norma esot pretrunā Līgumiem, Pamattiesību hartai un samērīguma principam.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 15. oktobra Īstenošanas regula (ES) Nr. 945/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 282, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmums 2012/635/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 282, 58. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 27. decembrī — NIOC/Padome

(Lieta T-578/12)

(2013/C 79/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *National Iran Oil Co.* (NIOC) (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — J.-M. Thouvenin, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 15. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 945/2012, ciktāl tā skar prasītāju;

— atcelt Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmumu 2012/635/KĀDP, ciktāl tas skar prasītāju;

— atzīt, ka Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 nav tai piemērojama;

— atzīt, ka Lēmums 2012/635/KĀDP nav tai piemērojams;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-577/12 NIOC u.c./Padome norādītajiem pamatiem.